

1

- ὁ μακάριος γάμος → Ὁ γάμος μακάριος (ἐστίν) / Μακάριος ὁ γάμος (ἐστίν)
- ὁ ποιητῆς ὁ σώφρων → Ὁ ποιητῆς σώφρων (ἐστίν) / Σώφρων ὁ ποιητῆς (ἐστίν)
- ὁ καλὸς παῖς → Ὁ παῖς καλὸς (ἐστίν) / Καλὸς ὁ παῖς (ἐστίν)
- ἡ ἀνθρωπίνη σοφία → Ἡ σοφία ἀνθρωπίνη (ἐστίν) / Ἀνθρωπίνη ἡ σοφία (ἐστίν)
- ἡ τέχνη ἡ μεγάλη → Ἡ τέχνη μεγάλη (ἐστίν) / Μεγάλη ἡ τέχνη (ἐστίν)

2

- Κακὸς μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐστίν, ἀγαθὸς δὲ ὁ θεός.
- Μικρὸς μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐστίν, μέγας δὲ ὁ θεός.
- Δειλὸς μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐστίν, ἀνδρεῖος δὲ ὁ θεός.
- Ἄδικος μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐστίν, δίκαιος δὲ ὁ θεός.
- Αἰσχρὸς μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐστίν, καλὸς δὲ ὁ θεός.
- Ἡ μὲν ψυχὴ δίκαια, ἡ δὲ ἄδικος.
- Ἡ μὲν ψυχὴ ἀγαθὴ, ἡ δὲ κακὴ.
- Ἡ μὲν ψυχὴ μεγάλη, ἡ δὲ μικρά.
- Ἡ μὲν ψυχὴ καλὴ, ἡ δὲ αἰσχρά.
- Ἡ μὲν ψυχὴ ἀθάνατος, ἡ δὲ θνητή.

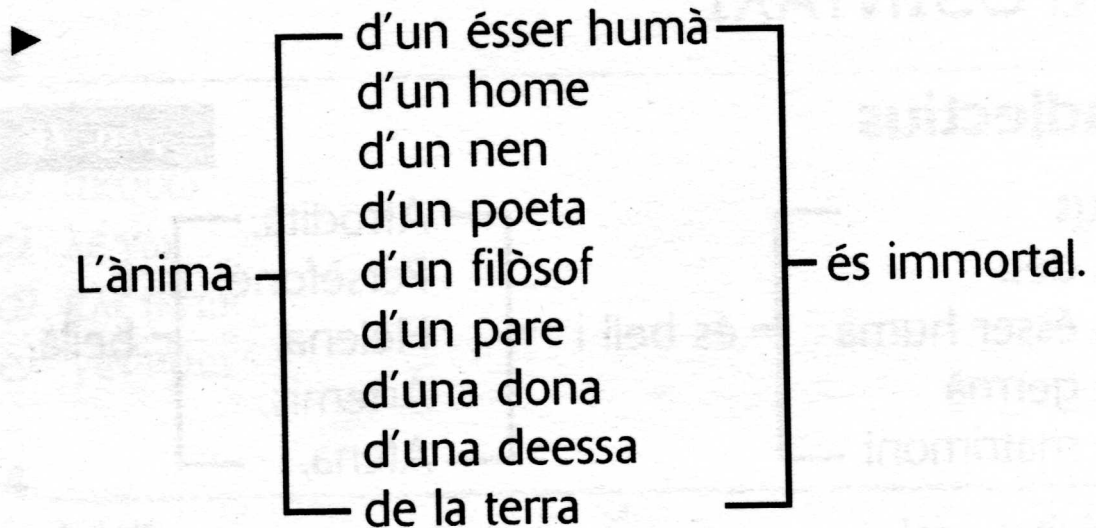
3

- Ὁ βίος οὐ κακὸς, ἀλλὰ ἀγαθός.
- Ὁ ἀνὴρ οὐ ἄδικος ἐστίν, ἀλλὰ δίκαιος.
- Ὁ θεὸς οὐ θνητὸς, ἀλλὰ ἀθάνατος.
- Ὁ ἀδελφὸς οὐ δειλὸς, ἀλλὰ ἀνδρεῖος.
- Ὁ ποιητῆς οὐ μικρὸς, ἀλλὰ μέγας.

- Ἡ ψυχὴ οὐκ θνητὴ, ἀλλὰ ἀθάνατος.
- Ἡ πόλις οὐκ μικρὰ, ἀλλὰ μεγάλη.
- Ἡ ἡδονὴ οὐκ κακὴ ἐστίν, ἀλλὰ ἀγαθή.
- Ἡ δόξα οὐκ αἰσχρὰ, ἀλλὰ καλή.

Genitiu singular

pàg. 80

- ▶ ἄνθρωπος
 ἀνὴρ
 παῖς
 ποιητής
 φιλόσοφος
 πατήρ
 γυνή
 θεά
 γῆ

▶ **Substantius:** ἀδελφοῦ, ἀληθείας, ἀνδρός, ἀνθρώπου, γυναῖκος, ἔριδος, θεοῦ, κόρης, πόλεως, ὕβρεως, χάριτος.

Noms propis: Ἀθηνᾶς, Ἄιδου, Ἀλεξάνδρου, Ἀπόλλωνος, Ἄρεως, Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης, Γῆς, Δήμητρος, Διονύσου, Ἑλένης, Ἑρμοῦ, Ἑστίας, Διός, Ζήθου, Ἥρας, Ἡσιόδου, Ἡφαίστου, Θήβης, Κρόνου, Μηδείας, Ὀμήρου, Οὐρανοῦ, Πασιφάης, Περσεφόνης, Πλούτωνος, Ποσειδῶνος, Ρέας, Χάρης.